

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5637** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на З. Афган, гражданин на А., срещу ЗАПОВЕД рег.№5364з-4103 от 12.05.2026г. за наложена ПАМ "Настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци -СДВНЧ" на Оперативен дежурен при сектор ОДЦ-Дирекция "Миграция" във връзка с изпълнението на ПАМ „Връщане в страната по произход“, наложена със заповед рег.№5364з-4102 от 12.05.2026г. на същия орган.

С обща жалба -касателно предварителното изпълнение на заповедта за връщане, се оспорва и заповедта за настаняване в СДВНЧ. Основните съображения са относно това, че няма незаконно преминаване на границата между РБ и РС Македония. Твърди се, че на 27.04.2026г. лицето е преминало границата при наличие на представен документ –паспорт, в който обаче има пропуск на служителя на ГКПП да положи печат. Предвид изложеното се релевира материална незаконосъобразност на акта и несъответствие с целта на закона. С оглед изложеното се моли да се отмени заповедта за настаняване вкл. и защото същото е в противоречие с чл.5 от Европейската конвенция за правата на човека –ЕКПЧ и фактически има за последица лишаване от свобода на оспорващия. Също така се иска да се разпореди при отмяна на заповедта – незабавно лицето да бъде освободено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично и заедно с преупълномощената от адв.П.Т.- адв. С.. Представят се доказателства, че по отношение на лицето е можело да се наложи друга мярка – същото има подсигурен адрес, както и средства.

Ответникът чрез юрк.Ч. – оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли. Изразява становището, че допълнително изнесените данни не са били известни на органа, също понастоящем няма молба за замяна на мярката, поради което се моли – тези обстоятелства да не се съобразяват, както и да се отхвърли жалбата. Претендира се юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД –С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 15.05.2026г. по отношение на връчване от 12.05.2026г., поради което се констатира, че е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ. Следователно –трябва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се установява следното от фактическа страна:

Видно от предложение на л.47 от Началник отдел ПНМ Комисар С. рег. №5364р-11349 от 12.05.2026г. , както и от предложение рег.№5364р-11348 от 12.05.2026г. на л.17 - е постъпила информация, че З. Афган, гражданин на А., не може да установи надлежно влизането си в РБ. Посочено е, че същият притежава национален паспорт №Р-06910991, издаден в А. на 15.10.2025г. валиден 15.10.2020г., както и разрешение за пребиваване в Италия с карта №122661673 валидна до 26.11.2029г.. Отражено е, че има отказ да му се предостави право на закрила в РБ /без да се сочи акта, но има извадка на л.44, че е бил в такава процедура/, няма висящо производство по ЗУБ, но има влязла в сила Заповед №3-3292 от 04.12.2023г. с наложена ПАМ "Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки в ЕС“, както и има сигнал, въведен на 24.10.2024г. валиден до 24.10.2027г. в ШИС от Италия по чл.24 от Регламент 1987/2006 по причини заплаха за националната сигурност.

Има извадка от системата /л.19/ с посочената отразена забрана за влизане в РБ вкл., че заповедта за забрана влизане от 2023г. е издадена от ДАНС.

Също така в предложението е отразено е, че в качеството си на свидетел лицето не се е явило по ДП -ЗМК1642/2018г. на 03 РУ-СДВР и е обявено за общо държано издирване.

Заповедта за забрана влизането от 04.12.2023г. е представена на л.27 и от същата се установява, че е издадена от Председателя на ДАНС. В същата е посочено, че лицето с действията си е поставило в риск националната сигурност. В заповедта е отразено и разрешителното за пребиваване в Италия, което се сочи и в 2-те оспорени заповеди и предложението към тях. В предложението рег.№5364р-11348 от 12.05.2026г. на л.17 също е маркирано, че има разлика в датата на раждане на лицето -веднъж посочено като род.03.12.1994г. и друг път с данни за раждане 01.01.1995г..

По тези факти в жалбата няма изразено становище, като вместо това се твърди, че лицето е пристигнало от Б. с полет до С., за което не е представен билет с имената на лицето, а само данни за полета, което обстоятелство е ирелевантно. Прави се довода, че на 27.04.2026г. е преминало в РБ от С. М. през ГКПП "Г.", но не бил му сложен печат в паспорта. Следва да се има предвид, че този факт не е спорен. Към преписката е приложена справка от ответника за пътуванията на лицето, от която е видно, че именно на посочената дата З. А. е влязъл в РБ. При влизането обаче - е установено, че лицето има Заповед №3-3292 от 04.12.2023г. с наложена ПАМ "Забрана

за влизане и пребиваване на територията на държавите членки в ЕС", издадена от Председателя на ДАНС и вписване в информационната система ШИС, поради което именно са наложени настоящите ПАМ вкл. и тази, по която е постановено разпореджението за предварително изпълнение -предмет на адм.дело 5719/2026г. Шо, АССГ.

На база на изложените факти – ответникът е приел, че е налице опасност чужденецът да осуети или затрудни изпълнението на мярката "Връщане в страната по произход" –няма адрес, няма данни за средства, има разлика в имената, както и има опасност да се укрие. Направен е извода, че друга различна и по-лека мярка не може да се наложи вкл. и защото се преценява цялостното поведение на лицето до момента. В предложението касателно основана мярка вкл. и предварителното ѝ изпълнение /на л.17/ е направен изрично извода, че жалбоподателят е преминавал неколкократно през територията на страната в Ш. пространство , има различни данни за самоличността му, поради което се прави обосновано предположение, че е налице опасност отново да извърши престъпление и да наруши законите на РБ.

От друга страна – в СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО - е разпитан К. П., който е депозирал и декларация, че има възможност да предостави за 6 месеца жилище на оспорвания в дома си в[жк]. Видно от показанията му, които съдът кредитира и през 2023г. също жалбоподателят е отсядал при него. Не знае да има никакви противообществени прояви.

В с.з. е направена и констатация, че лицето притежава валидна банкова карта. Не са ангажирани доказателства за конкретна сума по банковата сметка.

В съдебно заседание ответникът е посочил, че няма молба за замяна на мярката. По тази причина е и възразил да се приемат доказателствата във връзка с наличие на средства и подслон.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.44, ал.1 от ЗЧРБ –оправомощения със Заповед №5364з-2601/11.07.2023г. на л.14 оперативен дежурен при сектор ОДЦ-Дирекция "Миграция" от Директора на Дирекция „Миграция“, заместван от зам.директора въз основа на заповед №5364з-2707 от 26.06.2023г..

На второ място, оспорената заповед е издадена при спазване на установената форма като основанията за издаването ѝ се съдържат в описаното предложение на л.47 вкл. и в предложението касателно основната мярка „връщане“ на л.-17.

Относно материалната законосъобразност съдът преценява, че съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ „в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и т. 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането.

Видно от предложението рег.№5364-11349 от 12.05.2006г. на л.47 по отношение на лицето не могат да се наложат алтернативни мерки –няма декларация от български гражданин за подsigуряване на подслон и издръжка, няма данни да разполага с парични средства. Въз основа на изложеното е посочено, че е налице опасност на лицето да се укрие, която е предвидена в чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, както и в чл.3, т.7 от Директива 2008/115, поради което е направен и извода, че ще се опита да се отклони

от изпълнение на мярката.

Видно от т.7 на чл.3 от директивата –хипотеза на опасност от укриване може да има, когато въз основа на обективни критерии за лице в процедура по връщане може да се направи извода, че може да се укрие. В този смисъл е §. 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ „опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Така данни в тази насока могат да бъдат обстоятелствата, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на общественения ред, на предходни осъждания на лицето; независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други.

Следва да се има предвид, че в другото предложение на л.17 рег.№5364р-11348 от 12.05.2026г. , което е за издаване на основата ПАМ „Връщане до страната по произход“ е посочено, че лицето има различни данни за самоличност и има опасност за националната сигурност. На тази заповед № 5364з.4102 от 12.05.2026г. е допуснато предварително изпълнение като жалбата срещу същото с определение №19478 от 19.05.2026г. по адм.дело №5719/26г. на АССГ е отхвърлена поради споделеност на изложените в това предложение мотиви.

Съдът по факта за самоличността установява, че при обявяване на лицето за общодържавно издирване /като свидетел/ и в заповедта на ДАНС има различна дата, месец и година на раждане – 03.12.1994г. Докато в националния му паспорт и в италианския документ за пребиваване –е 01.01.1995г..

Следователно въз основа на изложеното се споделя извода, че има опасност да осуети изпълнението на ПАМ „Връщане“, както и е налице установената втора предпоставка опасност от укриване. Лицето е със влязла в сила заповед на ДАНС „Забрана за влизане на териториите на ДЧЛ“, както и има вписване в ШИС от Италия. Видно от посочената справка за правното основание - /чл.24 от Регламент 1987/2006 по причини заплахата за националната сигурност/, това означава, че вписването е станало на база на документ издаден и от тези власти, различен от заповедта на ДАНС за същото. Този въпрос не е изследван по линия на МН сътрудничество вкл. дали няма отмяна/анулиране на съответния документ за пребиваване от издалата го страна, тъй като се касае за бързо производство по настоящето дело, което обстоятелство е и ирелевантно.

Преценката на ответника, споделена от състава -е, че има опасност от осуetyаване на заповедта за връщане, както и има опасност от укриване. Тези две предпоставки не следва да са в условията на кумулативност, като е достатъчно само една от тях. В действителност пред настоящия състав –се представи гаранция за адрес чрез декларация от български гражданин, бяха изслушани и показанията му, но те единствено очертават хипотезата, че трето лице подsigурява адрес, не и средства. Касае се за продължителен престой /по декларацията на заявителя на л.76 за 6 месеца/, поради което лицето трябва да установи, че има възможност да подsigури и средства или самият оспорващ трябва да го докаже. Няма извлечение от банкова сметка.

Констатацията, че има банкова карта – нищо не установява. Отделно данните от свидетеля вкл. декларацията не са относими към поведението на лицето, което се преценява като рисково – че ще се отклони от изпълнението на основната ПАМ. Вписването в ШИС от страна на Италия, заповедта на ДАНС /вкл. по мотиви „опасен за националната сигурност“/, разликата в датата на раждане –именно обуславят законосъобразност на заповедта за настаняване като издадена и във връзка с §.1 т.4в от ДР на ДЧРБ.

Отделно съдът не може да замени мярката, касае се за правомощие изцяло в преценка на ответника, като впоследствие евентуално при отказ – съдът упражнява контрол. Видно е, че няма молба за замяна на мярката. Органът изначално преценява дали да поиска гаранция, която видно от чл.72б от правилника е от 255,65 евро до 2556,46 евро и която сума при отклонение ще се загуби. Може да наложи и ежемесечни служебни проверки, но както се отбеляза –това е в компетенциите на ответника.

В действителност настаняването в СДВНЧ е мярка, която в известна степен засяга и чл.5 от ЕКПЧ, на който се позовава оспорващият в жалбата си, но тази рестрикция е въз основа на закона. След вписването в ШИС и забраната на ДАНС няма данни лицето да е било на територията на държава членка. Недоказани са изводите му, че е бил в Б., откъдето с полет е дошъл в С.. Точно обратното – лицето идва от страна извън територията на ЕС, вероятно с цел да избегне наложената ПАМ на ДАНС, както и вероятно това е обусловило различните данни касателно датата на раждане. От друга страна следва съдебните състави по сходни факти са имат аналогични изводи, поради което след като в акта по адм.дело №5637/26г. АССГ по допускане на основна ПАМ се споделят изводите в предложението за защита на важни интереси с оглед националната сигурност - то и настоящият състав по същите причини и по вече изложените – обуславя извода си за осуетяване изпълнението на тази ПАМ, освен отделния извод за опасност от укриване.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли ведно с последиците-претендираното от юрк.Ч. –юрк. възнаграждение в минимален размер от 102,26 евро по ЗПП вр. с чл.24 от НИПП.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 47-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на З. Афган гражданин на А. срещу ЗАПОВЕД рег.№5364з-4103 от 12.05.2026г. за наложена ПАМ "Настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци -СДВНЧ" на Оперативен дежурен при сектор ОДЦ-Дирекция "Миграция" -МВР във връзка с изпълнението на ПАМ „Връщане в страната по произход“ наложена със заповед рег.№5364з-4102 от 12.05.2026г. на същия орган.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на ответника юрк.възнаграждение от 102,26евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Съдия: